

hed og bevare de svagere fra et demoraliserende Tryk. Jeg tror ogsaa, at den i Længden vil være kærkommen for vort Kirkefolk i det hele.

Jeg ønsker at kunne indsende denne Sag til Ministeriet saa snart som muligt og skal derfor endnu kun bemærke:

at de i § 5, 2det Stykke — cfr. § 7, 2det Stykke —, givne Bestemmelser om Søgsmaal mod Biskopperne — cfr. ogsaa Bestemmelsen i D. L. 1—2—13 om disses Værneting — synes mig i høj Grad uheldige. Trættekære Personer rundt om i Stiftet (som jo have fri Proces) kunne herved indvikle Biskopperne i idelige Processer, at den i § 16, sidste Stykke, givne Bestemmelse synes mig uheldig, naar det gælder de uorganiserede Menighedsraad. Anderledes vilde det være, hvis det var en Fællesrepræsentation for samtlige Menighedsraad, et Kirkeraad eller lignende, til hvilket saaledes denne Bestemmelse synes mig at pege hen, at jeg nærer Betænkelighed ved saadanne Forhandlingsmøder i Kirken, som omhandles i § 20. Andet Lokale vil formentlig let kunne faas, og at jeg sluttelig maa henlede Opmærksomheden paa, at Biskoppernes Rejseudgifter (§ 25) og Kontorholdsudgifter ville forøges ikke ubetydeligt ved Lovforslagets Bestemmelser.

Ribe Bispegaard, den 4de Juli 1902.

G. Koch.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

VII. Viborg Stift.

Af Stiftets gejstlige var i alt 83 til Stede.

I.

Med 70 Stemmer imod 2 — 11 stemte ikke — vedtoges som første Resolution følgende Udtalelse:

„Viborg Stifts udvidede Landemode udtaler sin Anerkendelse af, at Ministeriet har givet Præsteskabet Lejlighed til at ytre sig om de i afvigte Rigsdags-samling fremsatte kirkelige Lovforslag. Samtidig er man sig dog bevidst, at udvidede Landemoders Udtalelser ikke kan gælde for at være Kirkens Røst, eftersom denne kun kommer til Orde gennem en Forsamling af gejstlige og Lægfolk i Forening. Heller ikke vil det kunne siges, at Kirkens Røst er hørt, naar paa den ene Side Præsteskabet og paa den anden Side Befolkningens politiske Repræsentanter paa Rigsdagen har udtalt sig om de kirkelige Lovforslag. Kun en samlet Udtalelse af gejstlige og Lægfolk, udvalgte med det Formaal at være Repræsentanter for den evangelisk-lutherske Folkekirke, vil være berettiget til at kaldes Kirkens Røst.

Med Hænvisning til, hvad der fire Gange paa de første Rigsdage efter Grundloven er blevet vedtaget og givet Bevilling til, andrager derfor Landemodet om, at Ministeriet vil søge sammenkaldt en forberedende Synode, som ikke alene skulde drøfte de nu forelagte Lovforslag, men fremfor alt tage Folkekirkens Forfatningsspørgsmaal i det hele under Overvejelse for derefter at fremsætte